

LATVAS

No. 42. Metai VII

Sptlio-Oct. 8, 1927

ESR valst.
republikne
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

MATO 9, 1-8.

ANUO metu Jėzus išėdęs į laivelį, jis persiirė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį stabo ištiktas žmogus, paguldytas patale. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė stabo ištiktam: Pasitikek, sunau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kaikurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiauja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jus manote pikta savo širdyje? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar sakyti: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmogaus Sunų turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktam: Kelkis, imk savo patalą ir eik į savo namus. Matydamos gi tai minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs buvo davęs žmonėms tokias valdžias.

Vokiečių gydytojai prieš nuogybes. Berlyno laikraštis "Centrum" rašo, kad vokiečių gydytojų ir visuomenės dorovės sąjunga padarė tokį nutarimą: "Musų pareiga yra pastebėti, kad kuno kultūros tobulinimas visai nereikalauja visiškos nuogybės. Mes turime pažymėti, kad visai klaidingai manoma, jog nuogybė reikalinga sveikatai palaikyti ir kad priprati-

L e k c i j a .

I KAR. 1, 4-8.

BROLIAI: Aš visuomet sakau ačiu mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jus pasidarėte turtingi visakuo, visokiu mokslu ir visokiu žinojimu, nes liudijimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netruksta jokios malonės, ir jus laukiate apsireiškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jus busite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

mas prie nuogybės atitraukia mintis nuo šlykštybių. Mes gydytojai prie tokios neteisybės negalėjome prieiti, ko taip pat tikimės negalėjo padaryti ir liaudis. Mes turime aiškiai pabrėžti, kad sveikas gėdingumo jausmas savo naturalinėje formoje turi būti apsaugomas, nes jame pasireiškia asmens savygarbos jausmas. Jį paniekinti reiškia panaikinti asmens dorovės pagrindus.

Mes gydytojai turime pasmerkti visas nedorybes ir apsaugoti liaudies sveikatą."

Katalikų Veikimas.

Gyvename plačioj Amerikos šalyje, J. A. Valstybėse. Jų žemės plačios, piliečiai turtingi, keliai geri. J. Valstybių valdžia nesikiša į tikėjimo dalykus, yra spaudos, žodžio, susirinkimų ir tikėjimo laisvė. Tuo visu mes džiaugiamės ir naudojames galimai daugiau pasėti kultūrinių sėklų našioje Amerikos žemėje. Ir kiekviena tauta čia stengiasi kitas pralenkti, kad tuo budu savytą gyvenimą apdraudus. Nuo jų negalime nei mes, lietuviai katalikai, atsilikti.

Įvertindami gyvenimą Kristaus mokslo šviesoje, žinodami, kad ant žemės mūsų gyvenimas vien prasidėjo, kad mes skirti amžinajam gyvenimui, — tāsias tiesas, pilnas skaidrios vilties ir tikrai pamatuotas tikėjimo, norėtume prausti visiems žmonėms, visiems nurodyti laimės šalį, žmogaus gyvenimo tikslą. Tą atlieka misijonieriai. Čia jų kilnus dieviškas darbas, prie Dievo vesti žmones.

Bet misijonieriais gali būti ne vien kunigai. Misijonieriais, Dievo pasiuntiniais, gali pasidaryti kiekvienas uolus katalikas. Kaip kariuomenėje yra įvairūs karių laipsniai, taip Kristaus kariuomenėje įvairūs yra misijonierių laipsniai. Gali būti misijonieriais visi pasauliečiai žmonės. Nuo jų uolumo priklauso jų laipsnis ir jų Bažnyčioje ir pas Dievą garbė.

Plati yra Amerika ir daug joje žmonių, bet maža yra Kristaus dieviškąjį mokslą girdėjusių, daug yra suklaidintų sielų netikrųjų pranašų ir einančių am-

žinos pražuties kelių, o daugiausiai visai nežinančių svarbiausių gyvenimo klausimų, nežinančių Dievo.

Skaudu yra mąstyti, kad Amerikoje vos penktoji žmonių dalis priklauso prie Kristaus įsteigtosios vienos, šventos, katalikiškos, apaštalinės Bažnyčios. Kita penktoji ar ketvirtoji piliečių dalis yra įvairių klaidatikių suvadžioti, bemaž tiek pat yra krikštyti, bet dvasioj stabmeldžių.

Plati yra dirva Jėzaus Kristaus mokslui plėstis, tik mažai tų, kurie rupinąsi tuo reikalu.

Lietuvių tarpe yra didelė dauguma gerų katalikų, bet yra taipgi daug apsilaidėlių, daug neišmanančių nei savo tikėjimo, nei savo katalikiškų pareigų. Kaip pavyzdį galima imti charakteringą vienoje parapijoje Chicagoy tėvų nusištatymą prieš kleboną. Kadangi klebonas ragina ir prašo tėvų savo sunus ir dukteris leisti vien į katalikiškas aukštąsias mokyklas, kurių apilinkėje yra pakankamai, norėdami savo klebonui dvasiniai įskaudinti, tyčiomis varo vaikus į viešąsias mokyklas, kur nei apie Dievą, nei Jo įsakymus gerbti tėvus, nevokti ir t. t. nei pusės žodžio negirdės.

Skaudu tikrai yra, kad mūsų tarpe yra taip mažai dalyką suprantančių tėvų. Įeiti į šeimynas, atgaivinti jose Kristaus dvasią, sustiprinti gerame, — štai kilnus uždavinys katalikams. Nors šiame atvejuje yra privatus daugiau veikimas, bet butinai reikalingas ir garbin-

gas.

Mūsų visuomenė yra daugumoje organizuota. Tą ypatybę ir jos gerąsias sąlygas turime panaudoti. Prie to mus ragina ne vien mūsų uolumas Kristaus Karalystę plėsti ant žemės, bet taipgi popiežius Pijus XI savo rašte "Ubi arcano Dei" nurodo į visuomeninio katalikų veikimo tikslą: "stengtis atvesti sielas prie Dieviškos Jėzaus Širdies ir gražinti tai Širdžiai sostą ir valdžią (skipetrą) šeimoje ir visuomenėje."

Mūsų dienose daug kas užsimiršta turįs nemarią sielą ir kad reikės už savo elgėsi atsakyti visąžinančiam teisingiausiam Dievui. Todėl tųjų elgėsis dažnai panašesnis į neprotingo tvarinio pasielgimą, negu į žmogaus. O visi ir jie visi yra brangiausiu Išganytojo krauju atpirkti ir jų sielos vienodai brangios Dieviškai Jėzaus Širdžiai, Jisai norėtų taipgi ir apsideilių širdis pažadinti, jas sutvarkyti ir jose savo sostą, pilną meilės ir gailingumo, įsitaisyti. Pasaulinių misijonierių uždavinys, — kiek galint greičiau visas žmonių širdis pakreipti prie švenč. Jėzaus Širdies.

Mes į gyvenimą žiurime ne vien kuno akimis, bet gyvenime matome amžinos ateities pradžią. Todėl, mylėdami žmones, rupinamės jų laiminga amžinuma, o mylėdami Jėzų, laukiame Jo Karalystės išsiplėtimo.

Toji Jėzaus Karalystė ant žemės, tai Jo įsteigtoji Bažnyčia. Juo daugiau sielų atvesime į Jėzaus Bažnyčią, juo daugiau savo uolumo ir meilės Jėzui ir žmonėms parodysime.

Kaip matome, prie to galima eiti dvejopu budu atskirai veikdami į kiekvieną žmogų ir bendrai per organizacijas į visus žmones. Pagirtinas dalykas viešai savo meilę ir savo tikėjimą išpažinti. Tas stiprina silpnesnius, o stipresnius uolumu uždega. Gera yra, labai pagirtina, kad katalikiškos organizacijos nusitaria eiti visiems nariams kartu (in corpore) prie šventų Sakramentų. Tas šventas paprotys reikia kiek galint labiau praplėsti. Nors pavienis žmogus visuomenėje yra labai nykus, mažas, it smėlio grudelis ant jūrų kranto, bet ir smėlio grudeliai, jeigu juos geras cementas sujungia, sudaro dailiausius rumus. Mes katalikai privalome turėti to gero visus vienijančio cemento. Išoriniai imant, jisai bus mūsų organizacijų stiprybė ir susiklausymas, sudarant visų katalikiškų organizacijų susivienijimą — federaciją, o vidujai paėmus, — tasai visus vienijantis visuomeniniame katalikų veikime cementas — yra Jėzaus meilė.

Visur ir visados bukime geri žmonės, geri katalikai. Nesigėdinkime tiesą išpažinti, — kitaip į klaidų ir nuodėmių vergiją pakliusime.

Arti jau ruduo. Mūsų organizacijų veikimas sustiprėjęs. Darbo yra įvairaus ir daug. Įneškime į visą tą katalikiškų organizacijų darbuotę savytarpį susiklausymą ir didesnę Jėzaus Meilę. Sužadintas uolumas pakels norą ne vien už pinigą dirbti katalikišką darbą, bet norą pasišvesti. Savo darbu ir uolumu suieškodami ir plėsdami Jėzaus Karalystę žmonių sielose, aišku, did-

žiausį užmokestį gausime nuo paties Jėzaus Kristaus. Savo darbuote ruoškime tobulus žmones, katalikus, skaidrinkime jų sąžines, įneškime Jėzaus mokslo dėsnius į privatų ir viešą gyvenimą. Čia tai gludi mūsų katalikiško veikimo esmė, kilnumas, grožė. Tokiems tikslams verta pasišvesti, verta daug ir nenuilstančiai dirbti.

INTRONIZACIJOS ISTORIJA.

(Pabaiga).

Atvykęs Europon sužinojo, kad tik ką mirė šv. Tėvas Pijus X. Tai išgirdęs jis abejojo, ar naujasis Bažnyčios Galva intronizaciją palaikys. Bet įvyko priešingai. Nuvykęs Romon pas naujai išrinktąjį šv. Tėvą Benediktą XV beveik be prašymo gavo visa, ko norėjo. Šv. Tėvas pareiškė jam netikėto prielankumo: paskyrė ilgą audienciją, davė savo laišką, įsakė Ryme pradėti skelbti šį pamaldumą ir visoje Italijoje. Išleisdamas gi tarė: "Sakyk visiems, kad tai aš noriu, kad šis karžygiškas darbas visur būtų skelbiamas; kad tas pamaldumas — mano paties pamaldumas". Dar didesnio Savo malonumo pareiškimui suteikė nepaprastą garbę, leisdamas Tėvui Matheo atlaikyti šv. Mišias savo koplyčioje. Jose pats Popiežius dalyvavo.

Nepaisant taip didelio šv. Tėvo prielankumo, nelengva buvo surasti nei kur, nei nuo ko pradėti šį apaštalytės darbą, nes jis Ryme beveik nieko nepažinojo. Bet štai ir vėl šv. Širdis ateina pagalbon: tą patį vakarą po atsilankymo pas šv. Tėvą atlankė jį princesa

Antici Mattei, Katalikių Moterų Sąjungos pirmininkė, kuri sekančiais dienais pakvietė su prakalba į nemažai įtakingų Romoje žmonių susirinkimą.

Atlikęs savo pasiuntinybę Italijoje, atlankė Pranciją, Olandiją, Angliją, Šveicariją ir Ispaniją. Visur pradžioje rado pasipriešinimo, bet baigdavo su didžiausiu pasisekimu. Minios entuziastiškai sveikino jį; pulkais ateidavo pasisiulyti švento darbo dirbti; stebuklingi atsivertimai vainikuodavo gražias pastangas.

1916 metais šv. Tėvas Benediktas XV pakvietė T. Matheo atlaikyti savo koplyčioje jam dalyvaujant šv. Mišias, o po Mišių vėl turėjo ilgą audienciją, kurios pabaigoje šv. Tėvas tarė: "Sunau, eik ir nenuilstamai skelbk visuose pasaulio kraštuose šį naują meilės darbą. Tu sutiksi daug kliučių, nes kiekvienas didelis triusas jų turi. Bet tu visiems sakyk, jog Popiežius nori, kad šis išganingas dalykas platintųsi visame pasaulyje dabartinės visuomenės gerovei."

Iki 1921 m. Prancijoje Tėvas Matheo atlankė 43 vyskupijas; du kartu aplankė Ispaniją ir Italiją; taipgi buvo ir Airijoje, Škotijoje, Luxemburge. Visur nepaprasti atsitikimai ir stebėtini atsivertimai patvirtino, kad jo misija pažymėta yra dieviškumo žyme, atnaujinant žemės veidą. Taip intronizacija yra pilnai Dievo darbas: dieviškas savo esmėje, nes atsako aiškiam paties Dievo nurodymui; dieviškas savo sėkmėse, nes pasižymėjęs antgamtiniais pasisekimais. Kaip toksai sparčiai kas kart vis di-

desnes ir didesnes šeimynų minias patraukia Jėzaus Meilės Karaliaus šv. Širdis savo valdžion.

Iki šiol Amerikos Lietuvių visuomenei šv. Jėzaus Širdies Intronizacija girdėjo, bet abejotina ar daug kas turi plačiai nėra žinoma. Jei kas apie ją ir tikslų supratimą. Iki 8 diena birželio š. m. nebuvo, rodos, nei viena lietuvių šeimyna intronizuota Amerikoje. Tik šiemet (1927 m.) intronizacija pradėta Baltimorėje misijų savaitėje 5—11 birželio. 5 dieną birželio vakare Baltimorės bažnyčioje pirmu kart viešai apskelbta šv. Jėzaus Širdies Intronizacija Amerikos lietuvių tarpe, o pirmos šeimos intronizuota 8 birželio. Kaip kiekvienas sunkesnis darbas savo pradžioje sukelia įvairias abejones, baimės, nepasitikėjimo ir t.t., panašiai ir Intronizacija. Bet pačioje jos paskelbimo pradžioje rasta daug daugiau prielankumo žmonių širdyse negu buvo laukta, — tik keturių dienų laiku (8—11 birželio) intronizuota 77 šeimos ir jų tarpe šv. Kazimiero Seserų Kongregacijos Misija. Užbaigiant gi misijų savaitę, padaryta vietinės šv. Alfonso lietuvių parapijos intronizacija. Tai pirmoji intronizuotoji lietuvių parapija Amerikoje. Po keletos dienų pradėta intronizacija ir Philadelphijos lietuvių tarpe.

Intronizacijos plėtimasis.

1915 metais 15 d. kovo apie 200 vyskupų, arkivyskupų ir kardinolų patvirtino ir paragino daryti šv. J. Š. Intronizaciją namuose, per iškilmingą pasiaukojimą. Buvo apie 300 sekretorių, (vyskupijų, tautinių ir tarptautinių), ku-

rie rupinasi intronizacijos platinimu visame pasaulyje.

Iki to laiko intronizacijos apeigos buvo spausdintos trylikoje kalbų: anglų, ispanų, francų, portugalų, italų, vokiečių, datčų, lenkų, bulgarų, arabų, rusų, kinų, peruvijiečių.

Metais dar aukščiau (1914) pusantro milijono šeimynų buvo iškilmingai intronizuota visame pasaulyje. Gegužės mėn. 1915 metų buvo arti trijų milijonų.

Ypač pažymėtinas nepaprastas intronizacijos pasisekimas olanduose. Atsilankius Tėvo Matheo Olandijoje, kaip skaitlingai daryta intronizacija šeimosose, kad net pristigo šv. Jėzaus Širdies stovylių ir paveikslų.

Gražų olandiečių pavyzdį reikėtų ir Amerikos lietuviams pasekti. Lai neliks nei viena tikinti šeimyna, kuri nepasirinktų šv. Jėzaus Širdį už savo Valdytoją ir Karalių! Jėzaus Širdies Meilėje paskendę, meile užliepsnos mūsų širdys ir meile gyvensime. Tuomet pranyks neapykanta, keiksmas, girtybė ir kitos nedorybės, o ramybė užviešpataus mūsų namuose.

Tretininkų Žinios.

Savymeilė.

Turime V. Dievo įsakymą mylėti artymą kaip save. Taigi artymo meilės saikas turi prasidėti nuo mūsų pačių. Bet ir mes patys galime teisingai, gerai save mylėti ir galime neteisingai save įvertinti ir neteisingai save mylėti. Blogai save įvertinę, blogai mylėdami save, neturime nei sau, nei artymui tikrosios meilės, — širdyje tuomet įsigali savymeilė, kurią turime naikinti.

Ne visi žmonės teisingai save vertina. Vieni mato kad žmogus savo protu, liuosa valia ir kitomis sielos galėmis viršija visus kitus Dievo kurinius ir sulyg tuo vertina žmogų, o kiti, tardamiesi esą kilę iš gyvulių ir netyčiomis iš kur tai įgavę proto, sakosi esą tie patys gyvuliai, tik nepalyginamai tobulesni.

Pirmieji pažysta žmogaus vertę, brangina savyje protingąją prigimtį, antrieji žmogaus nepažysta, todėl vertina vien žmogaus raumenis, jėgą, svarumą, ar miklumą.

Teisingai vertindami žmogų, sulyg sielos galių tobulumo, esame teisingi ir geri žmonės, o neteisingai žmogų stumdami ir lygindami su neprotingais gyvuliais, pasidarytume neteisingi ir blogi.

Blogi žmonės apie save ir kitus sprendžia vien sulyg pojūčių ir kūno jėgos, sulyg tuo vertina. Užtat negali būti geri kitų draugai.

Draugiškumas reikalauja, 1) kad gaudytume, kad mūsų draugas gyvuotų ir gerai gyvuotų, 2) kad velytume jam gero, 3) kad savo darbu pagelbėtume jam atsiekti gėrio, 4) kad maloniai su juo sugyventume ir 5) kad dalintumės su juo vargais ir džiaugsmiais.

Gerai žmonės teisingai save įvertina ir teisingai, draugiškai, save myli. Kiekvienas jų nori užlaikyti ne vien savo kūną, bet ypač dvasios gales pilnumoje, nori

jas tobulinti, darbuojasi savo dvasinės kultūros pažangai, malonu jam yra atsiminus dabartį, skaisčiau praeitį ir su džiaugsmu ir viltimi žiūri į savo ateitį, rupindamasis pergalėti vargus, nelaimes, bet visuomet užlaikydamas tvarkoje savo sąžinę. Toks žmogus teisingai save myli ir gali teisingai kitą mylėti.

Blogi žmonės rupinasi vien savo kūno pojūčiais, smaguriais, džiaugsmiais. Negali tad užlaikyti pilnumoje visą savo žmogišką vertę. Nenori jie ir negeidžia brangiųjų dvasios turtų, todėl jų nei neieško, nieko nedaro, kad dvasia sukultūretų. Blogieji neturi ramybės nei džiaugsmo, nes atmintis jiems primena tamsią praeitį, protas nurodo į neramią dabartį, o baisioji ateitis it šmėkla vaidenas, ypač, kad įvairūs nusikaltimai spaudžia širdį ir sąžinės balsas nuolat neduoda ramybės.

Tokie žmonės vertina visus kitus sulyg jėgos, ar turto, bet nevertina sulyg jų tikrosios dvasinės vertės. Todėl jei tik gali, išnaudoja juos, apsuka ir t.t. Nes negali žmogus mylėti artymą daugiau už save, kadangi abudu tokios pat vertės. Iš čia kyla vien savęs ieškojimas, savęs garbinimas, netvarkinga savęs meilė, arba savymeilė.

Toji savymeilė yra įvairiausių nudėmių priežastis. Privalome ją naikinti savo širdyje, kad kartais neįsivyrautų. Matome daug tikėjime ataušusių, daug nepažystančių ir net nenorinčių pažinti V. Dievą. Vis tai žmonės, kurie neteisingai vertina žmogų. Jie save ir kitus skaito gyvuliais. O gyvuliams Dievo nereikia. Tad jie ir atstoja nuo Dievo.

Gaila tokių žmonių. Išmintingais, galingais besistatydami, gyvuliais virto.

Pagelbėkime jiems prie žmogaus vertės pakilti patys mylėdami V. Dievą ir sulyg Jo įsakymų gyvendami.

Uršulės Nelaimės

(Tęsinys).

Joanna ir jos sužiedotinis pasirodė labai punktualus. Jaunąją atlydėjo tik jos motina. Tėvai, Jokubas ir Vincas, nors labai norėjo ją lydėti, bet, bijodami pasirodyti mieste, kad nesukeltų kaimynų įtarimo, pasiliko namieje.

Motina ir duktė nedrįso pasirėdyti iškilmingiau. Jodvi pasirodė savo paprastuose drabužiuose. Tokia išgąstis viešpatavo visose žmonių klasėse.

Bet Ona tuojaus paskolino jaunąją gražią skepetaitę ant kaklo ir kitų papuošimų. Gi Lefortienė pati, nupynus baltų rožių vainiką, uždėjo ant jos galvos, kas labai nuotaką pagražino.

Susirinko visi kambarėlin, skirtan koplyčiai ir čia kunigas Galius palaimino jaunąją porą ir taip gražiai prabilo keletą žodžių, kad visų akyse pasirodė ašaros. Ypatingai buvo susigraudinusi Uršulė, kuriai ši iškilmė jai priminė jos laimingą praeitį ir baisiąją dabartį.

“Tebuna ši naujoji pora laimingesnė, negu mes”, tarė ji ir tas linkėjimas išsiveržė iš pačio jos širdies dugno; “tenetrukdo jų laimės nelaimingi įvykiai, perskirianti čia ant žemės tuos, kuriuos Dievas sujungė ir tegu juodu po savo laimingos mirties susitinka danguje.

Vargšė Uršulė prisiminė savo praėjusių laikų laimę; prisiminė savo vyrą, kurį jau taip senai matė ir kurio, baimės paimta, nesitikėjo daugiau čia ant žemės pamatyti.

“Kad nors žinočiau, ar jis laimingas. Bet kaip jis gali būti toks toli nuo savo moteries ir vaikučių? Kas žino, gal jam truksta net reikalingiausių pragyvenimo dalykų? O gal jis serga arba net ir miręs? Jau keturi mėnesiai kaip jokio žodelio nuo jo neturiu!”

Šie atsiminimai buvo jai taip skaudūs ir sunkūs, kad ji vos pajėgė juos

Bet tai nebuvo desperacija. Uršulės tikėjimas ir dievotumas buvo taip tvirti ir grynai, kad nebivties jausmams negalėjo būti joje vietos. Šalia šios baimės ir tamsios žemiškos ateities ji matė kitą-skaisčiau, gražią, žėrinčią, netamsinamo debesėlio.

SKYRIUS VII.

Išdavystė.

Petras ir Joanna, gavę kunigo šliubinį palaiminimą, padėkoję p. Lefortienai už jos malonumą, apleido tuos namelius. Pilni džiaugsmo su ramia sąžine juodu nuėjo pas Travelerno miesto majorą, kuris turėjo juodu sujungti sulyg įstatymo. Po to viso jie susikvietė savo artimiausius gimines, pasisvečiavo, Petras parsigabeno savo jauną žmoną į maluną ir pradėjo savo paprastą darbą.

Kaip Ona tvirtino ir jų elgimasis liūdijo, Petras ir Joanna buvo teisingi atkelti. Jos krutinė bangavo nuo vaitojimo ir karštos ašaros tekėjo per veidus.

ir ištikimi savo žodžiui. Juodu mylėjo Dievą ir net pelnė fanatikų vardą savo kaime.

Kaime gyventojai ėmė stebėtis, kad juodu, tokiu dievotu, pasitenkina keliais paprasto piliečio majoro beprasmišiais sutuokimo žodžiais. Jaunesni ir kvailesni pasistvėrė jaunąją porą į savo dantis. Jie paleido šiokių ir tokių kalbų, bet senesnieji išmintingesnieji tylėjo. Jie numanė, kad Petras ir Joanna atliko savo religijos reikalavimus. Jie jautė, kad čia gludo paslaptis ir niekas jų giliau ir arčiau nebandė tyrinėti.

Visa nelaimė, kad nevieni tie gerieji žmonės numanė, kas įvyko naujosios poros atsiradime. Gyveno Travelerne vienas palaidunas, Pinelis. Jis buvo gerų ir kilnių tėvų sunus, bet dėl tinginystės, godumo ir palaidumo jis stojo į revoliucionierių partiją. Jis buvo nepaprastai sumanus ir nieku nesivaržęs. Jis nesigėdino atlikti ir niekšišiausią darbą, jei jam už tai budavo mokama. Tokis žmogus labai tiko revoliucionierių policijai ir ji jį parsisamdė, ypatingai susekti kunigus ir vienuolius, slapta tarp žmonių dirbančius.

Pinelis buvo idealis šnipas. Jis taip mokėjo veikti, kad net artimiausi kaimynai, kurie jį gerai pažinojo, nenusimanė, kad jis yra šnipas. Suėmimas kunigų buvo labai gerai apmokamas, taigi jis ir buvo labai uolus tame darbe.

Žinodamas, kad malunininko sunus yra dievotas vyras, o Joanna labai dora mergina ir dabar gyvena poroje, Pinelis ėmė galvoti, kad čia negalėjo apsieiti be kunigo. Jis numanė, kad juodu nebutų pasitenkinę civiliu šliubu.

Bet kaip čia susekus, kur slepiasi tas kunigas? Klausti Petro, ir jo seno

tėvo, arba Joannos ir jos tėvų tai neprotingas daktas. Jie nepasakys tiesos, galvojo sau šnipas. Galutinai, turbūt pats velnias atėjo jam pagalbon ir padavė tikrai šetonišką sumanymą, kuris, jo nuomone, turėjo pasisekti.

Jis susyk pametė valstybinį namą, kuriame gyveno; sustojo tinginiavęs ir pradėjo smarkiai ir uoliai dirbti naudingą darbą. Po darbo jis, nulenkęs galvą, labai susirupinęs, giliai užsimastęs, dažnai praeidavo šian ir ten pro malunininko namus.

Vieną vakarą, kada pasitaikė, kad Petras vienas stovėjo pas duris, Pinelis užvedė su juo kalbą ir taip ją pakreipė, kad Petras imtų klausinėti, kas taip atmainė Pinelį, kad ir juo dabartinio doro gyvenimo visas kaimas stebisi ir ko jis taip nusiminęs vaikščioja.

“Vargas man, Petreli”, tarė niekšas, giliai dusaudamas. “Laimingas esi. Tu gavai gerą moterį, kuri neišsigando eiti pas tave ir gyventi. Aš taip pat myliu labai vieną jauną merginą, kuri myli mane, bet nesutinka tekėti už manęs, kolei aš nesurasiu kunigo, kuris duotų šliubą”.

“Tai ji gerai daro”, atsakė karštai Petras; “tai liudija apie jos gerumą.”

“Bet tavo žmona, kuri, kaip visi manė, buvo labai dievota, bet vienoktų reikalavimų užsispyrus nedarė.”

Petras nusišypsojo su tokia veido išraiška, kaip kad norėdamas pasakyti — aš žinau gerai viską — bet jis tylėjo. Pinelis atsidedęs sekė kiekvieną jo judėjimą ir pradėjo kalbėti labai įtikrinamai: (Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Tikybos padėtis Sovietų Rusijoje. Vieši pravoslavų ir katalikų Bažnyčių persekiojimai vis tebesitęsia. Svarbiausias jų tikslas yra krikščionybės griovimas ir ateizmo (bedievybės) platinimas, kuris eina daugiausia per mokyklas. Bolševikų jaunuomenės organizacija "Pioneriai" turi 1,800,100 narių (berniukai ir mergaitės iki 13 metų), kurių 13 nuoš. iš sodžiaus; kitoj organizacijoje "Komsomol" yra 1,700,000 jaunuoliai (ės) virš 13 metų amžiaus, iš jų 45 nuoš. sodiečiai; bolševikų laikraščio "Izvestija" žiniomis yra 109 nuoš. ateistinės (bedieviškos) jaunuomenės. — Tiesiog velniškų priemonių imamasi prieš mokytojus, apie kuriuos sužino, kad jie turi namuose šv. paveikslus ir yra tikų žmonės: grasina atleisti nuo vietos (kas rusų sąlygose reiškia galutiną pražūtį), liepia įsteigti antikrikščioniškus kursus, mokiniams skiepyti bedievybę. Rusijoje visas mokyklas tvarko valstybė, tad ir privatinėse mokyklose tikybės mokymas negalimas. Pravoslavų Bažnyčios vadai yra žudomi, suiminėjami arba ištreimiami; patriarchas Tichanas mirė, vyskupas Krutickij ištremtas į Sibirą, Nižnio Novgardo vyskupas Sergiejus nuo vietos pašalintas, devyni vyskapai iš savų diecezijų išvaryti. Maskvos Bažnyčia yra labai pairusi. Bolševikai patys įsteigė ir palaiko taip vadinamą "Gyvąją Bažnyčią", bet ji neprigyja liaudyje. Ir bolševikai turi su tuo sutikti, kad tikybinio jausmo rusų tautoje išrauti negalima, nors jie tai ir mėgina padaryti jaunuomenei. Bolševikai taip pat bando panaikinti senas bažnyčios šventes ir įvesti naujas Sovietų kalendoriaus šventes: Nauji Metai, sausio 12 d. — Lenino mirties diena, kovo 13 d. — monarchijos žlugimas, kovo 18 d. — Paryžiaus komunos (1871 m.) diena, gegužės 1 d. — tarptautinė darbo žmonių

šventė, spalio 7 d. — bolševikų revoliucija, be to dar senos tikybinės šventės. Bet tikybinės šventės, žinoma, oficialiai laikomos pasaulinėmis poilsio dienomis.

Katalikų mokslas. Čechoslovakijos universiteto teologijos fakultetas įteikė švietimo ministerijai ir atatinkamoms Bažnyčios įstaigoms prašymą praplėsti teologijos mokslų planą. Mokslai turės būti einami 5—6 metus. Į tą laiką įskaitomas ir filosofijos studijavimas.

Teologijos seminarijos "Ksenija" rektorius Dr. Kyle, dirbdamas amerikiečių mokykloj Rytų Jeruzolimai tirti, surado įdomių iškasenų: tai yra Jozue knygo "šarvuotas miestas". Tas miestas kilo 2000 metų prieš K. Jį sugriovė 600 m. p. K. Nabuchodonosaras. Miestas apvestas 10—15 metrų platumo siena. Svarbiausias tame mieste radinys yra slaptas rusys su vandens šuliniais. Dr. Kyle iškasenos turi ne vien didelę archeologinę, bet taip pat ir apologetinę reikšmę.

Juodųjų katalikų sąjungos pirmininkas negras Dr. Fthomas W. Furmer išrinktas Amerikos Mokslo draugijos nariu. Dr. Furmer yra žymus botanikos žinovas.

— Belgų moterų krikščioniško auklėjimo kongregacija neseniai šventė savo 100 metų įsteigimo sukaktuves. Ši kongregacija išlaiko apie 300 mokyklų, kuriose yra daugiau kaip 2000 auklėtinių.

Katalikai ir radio. Holandijoje buvo mėginama neutralioje radio organizacijoje pradėti katalikų tarpe propagandą. Bet tam griežtai pasipriešino vietinis vyskupas. Be to, jis nurodė reikalą patiems katalikams pastatyti nuosavą stiprią radio siuntimo stotį. Vyskupas pasiūlė visiems katalikams, turintiems radio aparatų, susiorganizuoti į draugijas ir prisidėti prie katalikiškos "Amsterdamo radio sąjungos."

MUSŲ DARBAI

Dienos Uždarbis.

Kiekvieno kilnaus darbo pradžia yra sunki. Tik dideliu pasišventimu ir aukomis sukurtos įstaigos laimingai plėtojais, auga. Milijoninės įstaigos, gaudamos paramos milijonus dolerių, dažniausiai blizga paviršium, bet viduje neturi idealiai patraukiančios galės.

Lietuviai Amerikoje nėra milijonieriai. Nėra baimės, kad ims ir paaukos savoms įstaigoms milijonus. Mes kuriame išėivijoje didelį darbą, — įstaigą, kuri rupinsis kelti mūsų jaunąją kartą. Tai įstaigai — bernaičių Kolegijai — pritaria pavieni asmenys ir galingos organizacijos.

Kadangi tas didelis darbas, pastatyti tinkamus Kolegijai rumus reikalauja \$200-000—300,000 dolerių aukų, aišku, kodėl visuomenė, ypač jos vadai susirupinę rasti tinkamiausius būdus sukelti greitu laiku reikalingas Kolegijos rumams statyti lėšas.

Vienas geriausių sumanymų — tai paaukoti kas metai vienos dienos uždarbį.

Kadangi Kolegijos statymas ir vedimas pavestas yra Marijonų Kongregacijai, o Marijonų vienuolijos vardinės jei taip galima sakyti, yra 8 d. gruodžio, butent Nekalto Prasidėjimo Švenč. Panelės šventė, todėl sumanyta tosios dienos uždarbį paaukoti kuriamai Marijonų Kolegijai. Ir tikrai, be darbo nieko nebus. Jei norime didelį dalyką sukurti, privalome ir padirbėti. Norime sukurti amžiams minėtiną mokslo įstaigą — Kolegiją, privalome jos naudai bent vieną dieną metuose padirbėti.

Įvairūs žmonės įvairiai uždirba. Bet retai pasitaiko Amerikoje darbininkų, kurie mažiau uždirbtų kaip \$3.00. Jeigu tat visoje Amerikoje surastume iš 700,000

lietuvių katalikų, bent 20-30,000 darbininkų, kurie paaukotų savo vienos dienos darbą-pelną, tikrai, jeigu ne ši pavasarį, tai kitą turėtume erdvius, dailius Kolegijai murus.

Pirmasis Marijonų Kolegijos Remėjų Seimas, kuris įvyks 27 d. lapkričio (november) be abejo ieškos būdų sukelti reikalingas Kolegijos rumams statyti lėšas. Butų labai gera, kad visi Remėjų skyriai padarytų tuo reikalu pasitarimą, pasvarsytų įvairius narių sumanymus ir priduo-
tų į busimąjį Seimą.

Firmasis M. Kol. Remėjų Seimas, numatoma, paties stiprius pamatus atieities darbams. Kol dar yra laiko, butų galima įvairiems žmonėms išsirtarti "Laive" apie kuriamąją Kolegiją. Juo daugiau gerų sumanymų, juo arčiau busime prie tikslo. Prisiųskite savo sumanymus.

Mar. Kol. Rem. reikalų vedėjas.

Kolegijos Remėjai:

A. Jonušas Chicago, Ill.	3.00
M. Karunkevičienė Shenandoah, Pa.	3.00
J. Berneckienė Chicago, Ill.	10.00
J. Šaulienė Chicago, Ill. (Amž. Rem.)	5.00
Paplauskienė Chicago, Ill.	3.00
A. Radzevičienė Chicago, Ill.	3.00
Budzinavičienė Chicago, Ill.	3.00
M. Kassalis Long Beach, Ca.	3.00
A. Ragelis Brooklyn, N. Y.	2.00
E. Škerienė Waukegan, Ill.	3.00
E. Šeškauskaitė Chicago, Ill.	1.00
B. Oželienžė " " (Amž. Rem.)	5.00
J. Januševičienė Bellwood, Ill. ..	15.00
Elzb. A-tė Chicago, Ill.	10.00
A. Gribauskiene Cleveland, Ohio ..	3.00
J. Pelėdienė Phila, Pa.	3.00
M. Vilunas Detroit, Mich.	3.00
Rev. P. Daniunas, Nashua, N. H.	3.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams taria nuoširdžiausią ačiu Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

Kenosha, Wis. Svarbiausias paskutinių įvykių Šv. Petro parapijoj — yra parapinės svetainės atnaujinimas.

Savo svetaine Kenoshos lietuviai visuomet galėjo didžiūotis, nes panašių kol kas ir dabar ne daug tebėra kitose lietuvių kolonijose Amerikoje.

Prie jos atnaujinimo prisidėjo visos katalikiškos lietuvių kenoshiečių draugijos. Dabar dailiai atrodo. Rugs. 18 d. buvo atidaryta. Parapinis choras davė koncertą. Publikos buvo daug. *M. U.*

Melrose Park, Ill. Musų kolonijoje gyveną lietuviai yra pasiturį. Daugelis turi nuosavus namus, automobilius. Oras tyras, tat tuo žvilgsniu gyventi labai gera.

Įsikurus lietuvių parapijai, be abejo, čia susispiestų da daugiau lietuvių ir Melrose Park išaugtų į didelę koloniją.

Dirbtuvių netruksta. Uždarbiai nei kiek nemažesni, kaip kad žmonės turi kitose vietose. *Darželis.*

Newark, N. J. Vietos Šv. Trejybės parapija su didžiausiomis iškilmėmis minėjo 25 m. sidabrinį jubiliejų, kuriame dalyvavo nemaža kunigų, jų tarpe buvo ir organizatorius, gerb. kun. V. Matulaitis, taip pat nemaža svečių ir iš kitų kolonijų.

Vakare išpildyta graži programa parap. svetainėj, taip pat pasakyta prakalbų.

Melrose Park, Ill. Tvirčiausia katalikų pašelpinė draugija čia yra Šv. Jono vardu. Narių turi suvirš 100, kapitalo suvirš \$3,000.

Harrison, N. J. Visiems Harrisono lietuviams reikia rupintis, kad kuogreičiausia įsigijus brangų turtą — parapijinę mokyklą, kuri teiks vaikučiams apšvietos ir mokslo, o tėvams džiaugsmo, nes ji išauklės jų vaikučius nevien dorais žmonėmis, bet ir tikrais lietuviais. O kuris-gi tėvas ar motina nenorėtų matyti savo sunaus ar dukters dorai ir gerai išauklėto? Aš manau, kad kiekvienas

tėvas ir motina nori matyti savo vaikus dorais ir gerais žmonėmis.

Taigi, brangus Harrisono lietuviai, kurie branginate savo vaikus ir trokštate iš jų senatvėje turėti paguodą, nesigalėkite dolerių mokyklos pastatymui, nes tie keli doleriai ateityje atneš šimteriopą vaisių.

Remkite gerb. klebono kun. P. Miežvinio sumanymą, nes jis imasi to didelio darbo ne savo, bet jūsų ir vaikučių gerovei. *Svečias.*

Maspeth, N. Y. Maspetho lietuvių kolonija trumpu laiku bus iš visų Brooklync kolonijų didžiausia, nes kaip iš Brooklyno, taip New Yorko, lietuviai kraustosi į šią naują ir gražią koloniją.

Čia klebonauja gerb. kun. A. Milukas.

Porą metų atgal šią parapiją aplankė nelaimė, sudegė bažnyčia. Klebonas, pramatydamas parapijos ateitį, nebestatė naujos bažnyčios sudegusios vietoje, bet nupirko nuo airių seną bažnyčią su klebonija, porą blokų toliau nuo senosios ir daug geresnėje ir gražesnėje vietoje, taip pat ir žemės tris syk daugiau, butent 12 lotų, kur bus užtekinai vietos mokyklai ir seserų namui. *Svečias.*

A. † A.

JUOZAS SAVUKINAS

Marijonų Kolegijos nuolatinis Remėjas mirė Rugsėjo 18 d., 1927 m., Shenandoah, Pa. Buvo veiklus darbuotojas ir katalikiškos spaudos remėjas.

Už a. a. Juozapo sielą atlaikytos dvejos šv. Mišios 28 ir 29 rugsėjo. Visi M. Kol. Remėjai teiks atminti jį savo maldose.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Girdėjau, buk Lietuvoje buvo kokios riaušės Tauragėje. Kas jas sukėlė?

Tauragietis J. P. iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Taip buvo riaušės Tauragėje. Jas sukėlė socialistai su komunistais. Užmušė komendantą, išplėšė išdinę ir buvo pasislėpę miškuose, bet valdžios kariuomenė juos išgaudė.

KLAUSIMAS. — Ar nėra nuodėmės moterei priklausyti prie parapijos be vyro žinios, jis yra bedievis?

J. F. L-dis Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Kiekvieno kataliko žmogaus pareiga priklausyti prie kurios nors katalikų parapijos. Juk reikia kas šventadienis eiti bažnyčion šventų Mišių išklausti, reik eiti prie Sakramentų. Be to nebūtų krikščioniško gyvenimo. Tai, be vyro bedievio žinios priklausyti prie parapijos nėra nei kokios nuodėmės, priešingai — yra pareiga.

KLAUSIMAS. — Ar visados reikia turėti vyro sutikimą, norint įstoti į Tretininkes?

“Laivo” skait. iš Phila, Pa.

ATSAKYMAS. — Paprastai reikalaujama. Bet jeigu vyras tik dėl to nenorėtų, kad jo žmona būtų Tretininkė, kad patsai nesupranta Tretininkystės, reikia pasiklausti savo nuodėklausio ir bus galima prisidėti prie Tretininkų Ordeno.

KLAUSIMAS. — Kada prasidėjo ir kas pradėjo šv. Kazimiero Seserų Vienuoliją?

Ona St-nė, Cleveland, Ohio.

ATSAKYMAS. — Švento Kazimiero Seserų vienuolija prasidėjo prieš 20 metų, butent 1907 m. rugpjūčio 30 dieną. Tuomet padarė pirmuosius apžadus pirmutinės trys vienuolijos įkurėjos: Motina Marija, Sesuo M. Immaculata ir Sesuo M. Concepta.

Šiais metais jos visos trys susitiko

Pažaislyje, Lietuvoje, ir iškilmingai minėjo tas garbingas sukaktuves.

KLAUSIMAS. — Kada įvyks Marijonų Kolegijos Remėjų Seimas?

A. B-is, Rockford, Ill.

ATSAKYMAS. — Marijonų Kolegijos Remėjų Pirmas Seimas įvyks lapkričio (nov.) 27 d. šv. Mykolo par. svetainėje, Chicago, Ill. Bus iškilmingos bažnyčioje pamaldos ir įdomūs patiekti sumanymai. Visi atsilankiusieji Seiman remėjai turės sprendžiamąjį balsą. Atvykite, jums netoli.

KLAUSIMAS. — Ar nežinote, kur dabar yra kun. Pr. Meškauskas, marijonas? Jis pirmiau darbuosi Chicagoje.

Jonas P-nis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Kun. Pr. Meškauskas, M. I. C. keletą metų darbuosi Latvijoje, dabar parkviestas į Marijampolę. Numatoma, kad jam teks darbuotis toliau Panevėžyje.

KLAUSIMAS. — Ar galima tą pačią dieną įsirašyti į Tretininkus ir padaryti profesiją, ar reikia ištisus metus laukti?

“L.” sk-ja iš Phila, Pa.

ATSAKYMAS. — Reikia ištisus metus laukti ir darbu visu pasielgimu įrodyti savo vertumą. Tretininkų įstatų paragrafas 4 sako: “įstojusieji Tretininkais privalo vienerius metus pasiduoti tyrimui ir tik po to nustatytu budu padaryti profesiją, aiškiai pasižadėdami pildyti Dievo ir Bažnyčios įstatymus.”

KLAUSIMAS. — Ką daryti su tomis tretininkėmis, kurios pačios girtuokliauja ir kitus iš kelio veda?

O. Vaš-nė iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Reikia tris kartus perspėti nusikalstančią tretininkę, o jeigu nepasitaiso, reikia prašalinti iš Draugijos.

Lietuvos Žinios

Gruzdžiai. Nelaimė. Š. m. rugpjūčio m. 21 d. iš Gruzdžių vykstant Mieškučių maldininkų kompanijai, pasibaidęs automobilio arklys, šoko į vykstančią maldininkų kompaniją. Sužeidė dvi moteriškes, butent L. Šlegerienę sunkiai ir kitą lengvai.

“Šaltinis.”

Suėgė lentpiuv. Birščiai (Krosnos v.) Rugpjūčio 9 d. suėgė pil. A. Pilvelio lentpiuvė su visais jojo esančiais medžiais. Nuostoliai dideli. Sudegimo priežastis, ko kas, nežinoma.

“Šaltinis.”

Paprienė (Alyt. apsk.). 14 dieną rugpjūčio šiame kaime buvo vestuvės, pas A. Žuką. Žukas, norėdamas tvarkingai išlaikyti vestuves, pašaliniamis uždraudė eiti į vidų ir pats stovėjo ant durų, bet nieks negelbėjo. Prisirinko neprašytų “svečių” ir pradėjo peštis. Labai sumuštas Ramauskas ir Pr. Vaitauskas. Teko patirti, kad greitai laiku įvyksias teismas.

“Š.”

Nartas (Kvietiško valsč. Mar. apsk.). Šių metų rugpjūčio 15 d. pas pil. A. Raiņį susirinko burelis vaikų pažaisti ir su bėgo į kluoną, kur stovėjo kuliamoji mašina. Pradėjo ją sukinėti ir vienas (Lingertaitis iš Mariampolės miesto) įkišo ranką. Nutraukta pirštai. Vertėtų susirupinti tuo, kad mašinos vaikams būtų neprieinamos arba uždrausti eiti prie jų.

“Šaltinis.”

Margiai (Paežerių valsč., Vilkaviškio apskr.). A. a. Smalinyčios Jono Andziulio rupesniu, šimet Margių kaime Valaičiuose įsteigta rankinė pieninė. Vietos ir aplinkinių kaimų gyventojai kasdien į ją suveža po keletą šimtų literių pieno. Visi pamatė, kad pieninė jiems duodanti nemaža naudos. Vietiniai gyventojai yra dėkingi a. a. Jonui Andziuliui už pieninės įsteigimą.

“Šaltinis.”

Gydo, bet gaila, kad gydyt nemoka,

Merkinės valsč., Tarucionių kaime, gyvena p. ir garsinasi nepaprastu gydytoju nors nėra tam amatui mokinęsis. Žmonės kreipiasi su visokiais ligoniais, prie jo, tikėdamiesi, kad šis tai tikrai pagyds. Ištikrųjų jis gydyt nemoka, tik apgaudinėja žmones. Pasitaiko atvažiuoja pas šį “gydytoją” kokie trys vežimai žmonių, o jis paima po 2 ir pusę ir po 4 litus nuo asmens, ir daro gerą biznį. Kaip vaistų duoda “užkalbėto” cukraus, druskos ir kokio tai skystimo, kuris vasarą prasmirsta ir gali but net pavojingas gerti. Kairie žmonės laiko jį net burtininku.

Atatinkami valdžios atstovai turėtų atkreipti dėmesį į šį žmonių apgaudinėjimą.

“Šaltinis.”

Sasnavas. Šios parapijos pavasarininkai buvo visiškai apmirę, bet, susilaukus sasnaviečiams uolaus darbuotojo kun. J. Rugio ir Sasnavos pavasarininkai pradėjo atbusti. Garbė už tai kun. Rugiui. Lai padeda Aukščiausias darbščiam veikėjui gyventi ilgiausius metus sasnaviečių tarpe.

“Šaltinis.”

J. E. Vilkaviškio vyskupas Lazdijuose.

Rugpjūčio 27 d. iš pat ryto plaukė minios pasitikti J. Ekscelenciją vysk. Reinį. Apie 3 v. po pietų visa procesija žygiuoja į miesto galą prie tam tyčia parengtų Ekscelencijai priimti vartų. 4 val. pasirodo automobilis, o jame Ganytojas su savo palydovu. Nušvito žmonių veidai, pradžiugo sielos, smarkiau suplakė širdys. Pamatė tai, ko laukė. Išlipo iš automobilio ir, laimindamas susirinkusius, įėjo po baldachimu ir didžiuliu vainiku apsuptas žingsniuoja į bažnyčią. Čia mišparai ir Ganytojo pamokslas. Iš bažnyčios Ekscelencija nulydimas į kleboniją. Ten visų Seinų apskr. krikščioniškų organizacijų vardu sveikina abit. V. Drutys.

Rytojaus dieną 8 val. ryto Ekscelen-

cija jau bažnyčioje teikia Sutvirtinimo Sakramentą. 11 val. laiko sumą ir sako pamokslą, teikia žmonėms palaiminimus. Po to lydimas į kleboniją pietums.

Minia nesiskirsto, norėdama išlydėti taip brangų svečių. Ekscelencija, tukstančių susigraudinusių širdžių lydimas, teikiasi dar aplankyti Seinų "Žiburio" gimnaziją. Čia laukia susirinkę Direktorius kun. M. Gustaitis, mokytojai ir mokiniai su dudų orkestru. Direktorius pasako kalbą, kurioje, apipasakojęs gimnazijos vargus, išreiškia džiaugsmą ir padėką, kad Ekscelencija teikėsi atsilankyti, tuo padarydamas garbės šiai įstaigai. Ekscelencija ir čia kalba. Tarp visa kita reiškia

vilties, kad greitai laiku Dzukija pakils kulturoje, taps šviesi, nors ir dabar tai viena šviesesnių Lietuvos vietelių. Po to aplankęs gimnaziją, Dzukijos muziejų ir p. direktoriaus didžios minios lydimas, — išvažiuoja į Kučionus.

Laimingi Lazdijai susilaukė taip garbingo svečio. Ilgai ilgai jis liks lazdiežių atminty.

"Šaltinis."

— Rugs. 30 d. vakare, susikulė į telegrafo stulpą automobilis N 181 (iš Kau-
no), kuriuo vyko du įsigėrę keleiviai. Automobilis smarkiai nukentėjo. Vienam keleiviui išmušta dantys ir nulaužta nosis, šoferis ir kitas keleivis nukentėjo mažiau.

"Šaltinis."

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION,
ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24th, 1922.

Or "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., for October 1st, 1927, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. Dr. K. Matulaitis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24 1922 embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Editor: Rev. Dr. C. Matulaitis, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: None.

Business Manager: Rev. Dr. K. Matulaitis, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder of security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

Rev. Dr. K. Matulaitis

Sworn to and subscribed before me this 29th day of September, 1927

Marie R. Judickas

(My commission expires Feb, 9, 1930).

